

Shabbos 21b

ת"ר

מצות חנוכה נר איש וביתו

והמהדרין נר לכל אחד ואחד

והמהדרין מן המהדרין

ב"ש אומרים

יום ראשון מדליק שמנה מכאן ואילך פוחת והולך

וב"ה אומרים

יום ראשון מדליק אחת מכאן ואילך מוסיף והולך

אמר עולא: פליגי בה תרי אמוראי במערבא, רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא. חד אמר טעמא דבית שמאי כנגד ימים הנכנסין, וטעמא דבית הלל כנגד ימים היוצאין. וחד אמר, טעמא דבית שמאי כנגד פרי החג, וטעמא דבית הלל דמעלין בקדש ואין מורידין

שכשנכנסו יוונים להיכל טמאו כל השמנים שבהיכל וכשגברה מלכות בית חשמונאי ונצחום בדקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן שהיה מונח בחותמו של כהן גדול ולא היה בו אלא להדליק יום אחד **נעשה בו נס והדליקו ממנו** שמונה ימים לשנה אחרת קבעום ועשאוים ימים טובים בהלל והודאה

Bereishis 15:5

ויוצא אתו החוצה, ויאמר הבט-נא השמימה וספר הכוכבים--אם-תוכל, לספר אתם; ויאמר לו, **פה יהיה זרעך**

Shemos 39:33

ויביאו את-המשכן אל-משה את-האהל ואת-כל-כליו קרסיו קרשיו בריחו [בריחיו] ועמדיו ואדניו

Rashi

ויביאו את המשכן וגו'. שלא היו יכולין להקימו; ולפי שלא עשה משה שום מלאכה במשכן, הניח לו הקב"ה הקמתו, שלא היה יכול להקימו שום אדם מחמת כבוד הקרשים, שאין כח באדם לזקפו, ומשה העמידו; אמר משה לפני הקב"ה איך אפשר הקמתו ע"י אדם? אמר לו **עסק אתה בידה, ונראה כמקימו והוא נזקף וקם מאליו**, וזהו שג' הוקם המשכן (שמות מ') – הוקם מאליו; מדרש ר' תנחומא